

[Tinning]

son, og det er en kampagne, der har været så effektiv, at det nu er nødvendigt at give forbrugerne en egentlig garanti for, at de ikke vil blive flået økonomisk, når de tilslutter sig gasnettet. Derfor synes vi også, det er godt og positivt, at energiministeren så hurtigt er kommet med et lovforslag om, at gasprisen ikke kan overstige forbrugerprisen på fyringsolie.

Endnu bedre synes vi det er, når energiministeren samtidig får løst nogle af de andre problemer, der er omkring energiplanlægningen. Vi tænker især på forslaget om, at overskudsvarme fra affaldsforbrænding og industrivirksomheder skal være omfattet af varmforsyningsloven. Det er uanstændigt, som det er i dag, hvor industrivirksomhederne kan sætte prisen for overskudsvarme, stort set som det passer dem, uden at gas- og varmeprisudvalget kan løfte en finger i den anledning. Det rigtigste ville i og for sig være at gennemføre en egentlig påbudslovgivning, som sagde, at overskudsvarmen skulle udnyttes, hvis det blev bestemt i den kommunale varmeplan, og at den skulle leveres til kostprisen. Men energiministerens forslag er dog ikke desto mindre en kraftig forbedring i forhold til den eksisterende situation.

Forslaget om at ændre § 28, sådan at D.O.N.G. ikke er forpligtet til at offentliggøre prisen på gassen til industrikunderne, er vi ikke meget glade for. Det rigtige ville selvfølgelig være, at der skulle være offentlighed også om olieselskabernes olieprispolitik. Men når det ikke kan lade sig gøre, ser vi os nærmest nødsaget til at acceptere, at D.O.N.G. i hvert fald ikke bliver stillet dårligere end olieselskaberne.

Til allersidst skal jeg bare sige, at vi mener, dette forslag bør komme igennem udvalgsarbejdet så hurtigt som overhovedet muligt, så vi kan få bremset olie- og elseskaberne undergravende virksomhed. Det er rart at kunne sige det en gang imellem. Det er ret sjældent, vi buser på for at få et regeringsfor-slag igennem.

Energiministeren (Poul Nielson):

Først vil jeg takke for de forskellige, gennemgående positive ordførerbemærkninger, der har været.

Det er rigtigt, at forslagets fremkomst skal ses på baggrund af den modtagelse, der var i

folkettinget af det radikale forslag til folketingsbeslutning. Vi mener med forslaget at have gjort, hvad der kan gøres nu, og hvad der bør gøres nu, for at skabe ro og tillid til, hvad man bliver stillet over for hos forbrugerne, og samtidig løse de problemer, der i øvrigt eksisterer, ikke bare for gasprojektet, men i høj grad også for en række af de meget store kraftvarmeprojekter.

Det drejer sig om at klargøre, at forskellige andre leverandører af varme, overskudsvarme fra industrien, skal med ind under det indseende, der er med priserne, og det drejer sig om, at underskudsfremføringsmuligheden også gælder andet end naturgasprojektet. Dette sidste er bl.a. grunden til, at det ikke forholder sig sådan, som fru Annelise Gotfredsen siger, at varmeplanlægningen nu går i grus, og at det bliver umuligt for kommunerne og uforsvarligt for dem at fortsætte på det helt nye grundlag. Dette forbedrer mulighederne for at gennemføre de forskellige varmforsyningsprojekter i kommunerne og mellem kommunerne, netop fordi der bliver mulighed for at bygge en mere fleksibel finansieringsmodel op. Det har ikke mindst betydning for de stærkt investeringstunge kraftvarmeprojekter.

Jeg forstår altså ganske enkelt ikke fru Annelise Gotfredsens bemærkninger om, at der med dette forslag i forhold til varmeplanlægningsarbejde i almindelighed skulle være skabt en ny situation. Jeg kan heller ikke se, hvori der her ligger en tilsidesættelse af kommunale myndigheder. Jeg kan se, at der ligger en bestræbelse i retning af at skabe et kommercielt set mere effektivt fungerende, samlet system end det, vi kender i dag for naturgassens vedkommende, ved at skabe en mere enhedspræget ledelse af markedsføringen. Hvad dette angår, er jeg fuldstændig enig i den beskrivelse, som fru Birgith Mogensen gav af det, der er tankegangen, nemlig en mere rationel samordning af tingene. Det er forretningspræget, og derfor bør man have en ledelse, som anlægger mere normale, rationelle økonomiske overvejelser end dem, systemet for nærværende kan siges at indeholde, idet der jo hele tiden er tale om, at man kan henvende sig hos kasse 1 hos D.O.N.G. og få dækket det, som omkostningerne stiger med i de regionale selskaber. Det er den problemstilling, som set ud fra et markedsøkonomisk rationelt synspunkt er et af